

(Från en ledsen sommargäst.)

infödingarne eller de så kallade »rödskin-
nen» räknas ej. De unga flickorna skyndade
vid minsta solglimt genast ned i schweizer-
dalen för att »leka» och återvände vanligtvis
i galopp, våta som tupper. Schweizerdalen
är den enda verkligt gröna plätt på Dalarö,
der man, med en viss måtta i rörelserna, inte
riskerar att bryta benen af sig. Hvad sjelfva
staden beträffar, eller hvad man nu bör be-
traktas, och vilken roll den spelar, oadgenomt.

En stor röd hund, som uppenbarligen tyck-
tes ligga i maskopi med skräddaren på plat-
sen, ville nödvändigt nafsas sönder mina klä-
der en dag. Det förvånade mig att egaren
till hunden ej tog ett enda steg för att kom-
ma mig till hjälp. Jag fick emellertid sedan
veta att han var alldeles lam, och sålunda
var han ursäktad.

ventilationsapparat behöfs för det ändamålet.
Friskt dricksvatten står det enhvar fritt att
hemta från Stockholm eller någon annan när-
liggande trakt, så vida man icke föredrager
att klunka i sig ett gulaktigt extrakt på jern-
oxid och kalk, hvilket, ekuru sparsamt, mot
lämplig ersättning finnes att tillgå.

Från Dalarö.

Undertecknad, en liten hund, anhåller få, i sanningens intresse, meddela följande:

En »ledsen sommargäst» — *ledsen* antagligen skruffel i stället för *ledsam* — har i ett Dalarö-bref till Dagens Nyheter utslungat anklagelser mot en stor röd hund bland mina bekanta. Den ledsne påstår att den röde velat häfsa honom i kläderna för att skaffa förtjenst åt Dalarö-skräddaren. Långt ifrån! Min röde vän känner icke ens bemälda skräddare. Men välvillig som han är — ett äkta hundhjärta — tänkte han för ett ögonblick kunna skingra ledsnaden hos »sommargästen» och stälde därför till ett skämtsamt litet upptåg. Och så blir han misskänd. Det är hårdt.

Bättre och sannare nyheter hade »sommargästen» kunnat berätta, såsom att på de sista åren en hel hop nya villor här uppstått, hvilket visar den dragkraft Dalarö i all sin enkelhet eger. Och nu, sedan sjuosofvardagens inflyttelse upphört, är här riktigt vackert igen. Solen lyser, »Jungfrun» lyfter sin blåa barm mot de gråa klipporna, luften är len, och granskogen står lika grön som i våren. Men hit är »sommargästen» inflyttad till Stockholm och drar förmodligen der sin vira. Jag kan endast beklaga honom.

En liten fråga: Hvad menar han med sitt »gulaktiga extrakt på jernoxid och kalk»? Jag förstår icke dessa ord. Måne han med jernoxid menar konjak, med kalk socker och med extraktet, som han klunkat, tuting, en dryck som gör hjernan oklar hos jordens herrar? Jag vågar denna gissning, emedan åtskilligt i »sommargästens» bref förefaller mig oklart. Han låter t. ex. hönsen *gala*, ehuru hela världen, djur som människor, vet att hönsen *kackla* men tupperne *gala*. Och han berättar att de unga flickorna skyndat hem från Schweizerdalen *våta* som tupper, liksom hördö det till tuppens egenskaper att ständigt vara *våt*. Sant är att tuppen, när han är *våt*, ser ovanligt stukad ut. Men likheten med tuppen i detta tillstånd ligger närmare »sommargästen» än han sjelf tyckes ana.

”Svar på brev”

Fortsätter på sidan 3

Tidningsklipp ur
DN

Tid
10 september 1881

Typ
Insändare

Detta var ju riktigt polemiskt, skulle jag tro. Jag kan omöjligt sluta, utan att hafva omnämnt två personer som i min tanke höra till n:r 1 på Dalarön. Den ena är Fia Jakobson i badhuset, den andra kapten Petterson på ångbåten Dalarö. Fia och hennes kompanjon, som också heter Sofi, ha icke haft synnerligen stor förtjenst denna sommar. Men den som ändå alltid ser glad, hurtig och modig ut, det är Fia Jakobson. Fia är fast som klippan. Kapten Petterson glömmer jag aldrig alltsedan han under en färd mellan Stockholm och Dalarön stannade fartyget för att rädda en ung passagerare af mitt släkte, hvilken råkat falla öfver bord. Den som har hjerta för en stackars hundvalps nöd är en god människa.

För den röda färgens skull på min vän, som blifvit misskänd af »sommargästen», hoppas jag redaktionen ej nekar intaga denna reklamation. För öfrigt anhåller jag om min vänliga helsning.

Dalarö den 15 september 1881. Ödmjukeligen

lilla
Mab.

Detta visste du kanske redan:

vira = kortspel

extrakt = koncentrat

järnoxid = rost / hematit